

SEKSIONI I TRETË

CASE OF ADNAND **KOSOVA** v. ALBANIA

(Kërkesa nr. [7192/21](#))

GJYKIMI

STRASBURG

6 tetor 2026

1.

2. Ky vendim është përfundimtar, por mund t'i nënshtrohet rishikimit editorial.

3. **In the case of Adnand **Kosova** v. Albania,**

4. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (Seksioni i Tretë), e mbledhur si një Komitet i përbërë nga:

Diana Kovatcheva , *Presidente* ,

Darian Pavli,

Vasilka Sancin , *gjyqtare* ,

dhe Olga Chernishova, *Zëvendës Regjistruese e Seksionit*,

5. Duke pasur parasysh:

6. kërkesa (nr. [7192/21](#)) kundër Republikës së Shqipërisë e paraqitur në Gjykatë sipas Nenit 34 të Konventës për Mbrojtjen e të

Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore ("Konventa") më 28 janar 2021 nga një shtetas shqiptar, Z. Adnand Kosova ("kërkuesi"), i cili ka lindur në vitin 1964 dhe jeton në Tiranë, dhe i cili u përfaqësua nga Z. L. Bianku, avokat që ushtron profesionin në Strasburg;

7. vendimin për të njoftuar Qeverinë Shqiptare ("Qeveria"), përfaqësuar nga Z. O. Moçka, Avokat i Përgjithshëm i Shtetit, për ankesën në lidhje me shkarkimin e aplikantit, dhe për të deklaruar pjesën tjetër të kërkesës të papranueshme;

8. vërejtjet e palëve;

9. Pasi u këshillua me dyer të mbyllura më 15 shtator 2026,

10. Jep vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua në atë datë:

OBJEKTI I ÇËSHTJES

11. 1. Çështja ka të bëjë me verifikimin kalimtar të aplikantit nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit ("KPK") dhe Dhoma e Posaçme e Apelit ("KSA"; për një përshkrim të procesit të verifikimit shih *Xhoxhaj kundër Shqipërisë*, nr. [15227/19](#), 9 shkurt 2021).

12. 2. Aplikanti kishte qenë prokuror që nga viti 1986 dhe kishte punuar në Prokurorinë e Përgjithshme në Tiranë që nga viti 1998.

13. 3. Aplikanti bëri një deklaratë të pasurisë së tij si pjesë e procesit të verifikimit më 27 janar 2017. Ai deklaroi pasuritë e tij, duke përfshirë një apartament 98 metra katrorë në Tiranë, i cili ishte vendbanimi i familjes së tij; një makinë Toyota RAV 4 e vitit 2003, e blerë në vitin 2008 për 11,000 euro; dhe kursime prej 1,100,000 lekësh shqiptarë (ALL) në para të gatshme. Në deklaratën e tij, aplikanti tha se i kishte paguar një kompanie ndërtimi ekuivalentin e 19,600 dollarëve amerikanë për apartamentin në vitin 1998 dhe se kjo shumë ishte përbërë nga të ardhurat e shitjes së apartamentit të tij në Korçë për 2,500,000 lekë dhe kursimet.

14. 4. Një kontratë e datës 10 qershor 2002 tregonte se aplikanti ia kishte shitur apartamentin e tij në Korçë (të cilin e kishte fituar nëpërmjet privatizimit) z. EK për 1,000,000 lekë.

15. 5. Në mars të vitit 2004, aplikanti paraqiti një deklaratë pasurie për vitin 2003, të cilën duhej ta bënte si nëpunës publik sipas Ligjit për Deklarimin e Pasurive të vitit 2003. Në këtë deklaratë ai tha se kishte blerë apartamentin në Tiranë për 2,600,000 lekë, të cilat vinin nga shitja e apartamentit të tij në Korçë për 2,500,000 lekë dhe kursimet e tij.

16. 6. Për të shpjeguar mospërputhjen midis asaj që thuhej në kontratën e shitjes së vitit 2002 dhe deklaratës së pasurisë së vitit 2003 (dhe deklaratës së verifikimit) në lidhje me shumën e marrë nga shitja e apartamentit të tij në Korçë, aplikanti i tha Gjykatës së Lartë se në shkurt të vitit 1998, EK i kishte paguar atij 1,500,000 lekë si

depozitë për blerjen e apartamentit në Korçë. Kjo depozitë ishte burimi kryesor i kështit të parë të aplikantit prej 1,900,000 lekësh për apartamentin në Tiranë, të cilin ai e kishte paguar në të njëjtin muaj. Në mars të vitit 2000, ai kishte paguar shumën e mbetur për blerjen e apartamentit në Tiranë. Pagesa e depozitës ishte konfirmuar me një shënim të shkruar me dorë, të cilin ai nuk e kishte më. Depozita nuk ishte përmendur në kontratën e shitjes së vitit 2002 me këshillën e një noteri, për arsye tatimore. Çmimi real i apartamentit në Korçë ishte 2,500,000 lekë, siç kishte thënë ai në deklaratën e tij të pasurisë së vitit 2003. Në mbështetje të deklaratës së tij, aplikanti paraqiti një deklaratë të bërë më 20 gusht 2018 para një noteri nga z. E.K. Aplikanti argumentoi se asnjë taksë nuk ishte e detyrueshme për depozitën e marrë në vitin 1998 sipas legjislacionit në fuqi në atë kohë. Ligji gjithashtu nuk kërkonte që depozita të konfirmohej me shkrim.

17. 7. Gjykata e Lartë e Kontabilitetit (KPK) i pranoi shpjegimet e aplikantit. Ajo deklaroi se legjislacioni tatimor nuk e kishte detyruar atë të paguante taksë mbi depozitën që kishte marrë në vitin 1998, dhe se të dhënat e marra nga autoriteti i regjistrimit të tokës në Korçë mbështesnin pretendimin e tij në lidhje me çmimin real të apartamentit në Korçë. Gjykata e Lartë e Kontabilitetit (KPK) konsideroi se aplikanti duhet t'i referohej pagesës fillestare të vitit 1998 në kontratën e shitjes së vitit 2002. Megjithatë, ai i kishte deklaruar pasuritë e tij siç duhet dhe në mënyrë të vazhdueshme në deklaratat e tij vjetore të pasurisë gjatë viteve dhe në deklaratën e tij të verifikimit dhe kishte dhënë një shpjegim bindës për origjinën e ligjshme të pasurive të tij. Do të ishte joproporcionale të konsiderohej se pasaktësia në kontratën e shitjes së vitit 2002 ishte mjaft serioze për të ndikuar në vlerësimin e përgjithshëm të pronës së aplikantit dhe për të dëmtuar imazhin e një prokurori ose besimin e publikut në sistemin e drejtësisë.

18. 8. Më 20 dhjetor 2018, KPK konfirmoi aplikantin në detyrë në bazë të vlerësimit të tre kriterëve të verifikimit. Vëzhguesi Ndërkombëtar i Operacionit Ndërkombëtar të Monitorimit lëshoi një mendim mospajtues.

19. 9. Më 13 shkurt 2019, Komisioneri Publik paraqiti një ankesë bazuar në rekomandimin e Observerit Ndërkombëtar, duke argumentuar se aplikanti nuk kishte arritur të provonte origjinën ligjore të 1,500,000 lekëve që kishte paguar për blerjen e apartamentit në Tiranë në vitin 1998. Marrja e kësaj shume nga EK në vitin 1998 nuk ishte provuar. Mosdeklarimi i kësaj shume si pjesë e çmimit të apartamentit në kontratën e shitjes së vitit 2002 kishte çuar në evazion fiskal.

20. 10. Më 28 janar 2020, aplikanti pagoi 24,260 lekë taksë, e cila do të duhej paguar në vitin 2002 për shitjen e apartamentit të tij në

Korçë nëse çmimi i tij do të ishte deklaruar 2,500,000 lekë - dhe jo 1,000,000 lekë - në kontratën e shitjes.

21. 11. Parashtrimet e aplikantit në GjKSh ishin të ngjashme me ato që ai i kishte bërë KPK-së (shih paragrafin 6 më sipër). Ai gjithashtu deklaroi se mund të konstatohej lehtësisht se çmimi i deklaruar në kontratën e shitjes së vitit 2002 ishte dukshëm më i ulët se vlera reale e tregut të apartamentit - 2,500,000 lekë - dhe se kjo mbështetej nga të dhënat e ofruara nga autoriteti i regjistrimit të tokës në Korçë (shih paragrafin 7 më sipër). Nuk kishte pasur evazion fiskal. Noteri kishte njoftuar se depozita e marrë në vitin 1998 nuk ishte pjesë e të ardhurave të tij të vitit 2002 për qëllime tatimore; prandaj nuk ishte përfshirë në çmimin e deklaruar në kontratën e shitjes së vitit 2002, mbi të cilën duhej të paguhej taksa. As nuk ishte e tatueshme si pjesë e të ardhurave të tij të vitit 1998 sipas legjislacionit në fuqi. Sidoqoftë, shuma ishte e papërfillshme dhe tani ishte paguar.

22. 12. Pas një seance dëgjimore publike në prani të aplikantit dhe avokatit të tij, më 13 mars 2020, Gjykata e Lartë, me tre vota kundër dhe dy kundër, e rrëzoi vendimin e Gjykatës së Lartë dhe e shkarkoi aplikantin nga detyra në përputhje me nenin 61(3) të Ligjit të Verifikimit, si rezultat i vlerësimit të komponentit të pasurive.

23. 13. Gjykata e Apelit deklaroi se deklarata e pasurisë së aplikantit e vitit 2003 ishte në kundërshtim me kontratën e shitjes së vitit 2002, e cila ishte i vetmi dokument ligjor zyrtar i padiskutueshëm që tregonte se sa kishte marrë ai nga shitja e apartamentit në Korçë. Meqenëse nuk kishte asnjë referencë për depozitën e vitit 1998 në atë kontratë dhe as nuk kishte një marrëveshje të veçantë me shkrim në lidhje me depozitën kur ajo u bë në vitin 1998, deklarata e vitit 2003, deklarata e verifikimit dhe deklarata e bërë nga EK pas deklarates së verifikimit kishin të gjitha vlerë të ulët provuese. Ndërsa e drejta civile vendase nuk kërkonte që një marrëveshje depozite të bëhej me shkrim, dokumentet ligjore ishin me rëndësi vendimtare për vlerësimin e pasurive në procesin e verifikimit. Nuk kishte transfertë bankare ose dokumente të tjera zyrtare për të vërtetuar pagesën e depozitës në vitin 1998 ose çmimin e pretenduar prej 2,500,000 lekësh të apartamentit në Korçë. Shpjegimet e aplikantit në lidhje me arsyet tatimore për mosparaqitjen e depozitës në kontratën e vitit 2002 nuk ishin bindëse. Pagesa e taksës pas bërjes së deklarates së tij të verifikimit nuk e zgjidhi problemin dhe nuk e liroi atë nga përgjegjësia ligjore. Si përfundim, aplikanti nuk kishte arritur të provonte - me mbështetjen e dokumenteve ligjore - marrjen e 1,500,000 lekëve nga EK në vitin 1998 dhe, për rrjedhojë, origjinën e ligjshme të pagesës që ai kishte bërë në vitin 1998 për blerjen e apartamentit të tij në Tiranë.

24. 14. Meqenëse gjetjet e KPK-së në lidhje me dy kriteret e tjera të verifikimit nuk u apeluan, KSA nuk i shqyrtoi ato.

25. 15. Dy gjyqtarët e SAC-ut që nuk ishin dakord deklaruan se në të drejtën civile vendase, një marrëveshje depozite nuk kërkohej të ishte me shkrim dhe se qëllimi i saj ishte të garantonte përfundimin e një kontrate shitjeje në një datë të mëvonshme. Aplikanti kishte deklaruar pasuritë e tij sipas Aktit të Zbulimit të Pasurive të vitit 2003 në deklaratën e tij fillestare të pasurisë për vitin 2003. Meqenëse nuk kishte një marrëveshje depozite me shkrim, deklarata e tij se e kishte shitur apartamentin e tij në Korçë për një total prej 2,500,000 lekësh ishte një provë e rëndësishme. Ajo ishte në përputhje me deklaratën e verifikimit të aplikantit, deklaratat e tij gjatë procesit të verifikimit dhe çmimet e pronave të paluajtshme në Korçë në kohën përkatëse, sipas informacionit të dhënë nga zyra lokale e regjistrimit të tokës dhe kostot mesatare të ndërtimit të publikuara nga Autoriteti Kombëtar i Banesave. Meqenëse një marrëveshje depozite mund të bëhej në çdo formë, përfshirë edhe me gojë, deklarata e dëshmitarit nga pala tjetër në kontratë, z. EK, ishte provë e besueshme në mbështetje të pretendimeve të aplikantit. Shpjegimi i aplikantit se pse kontrata e vitit 2002 dha vetëm pjesën e çmimit të paguar në kohën e përfundimit të saj ishte i besueshëm, duke pasur parasysh konfuzionin dhe paqartësinë e legjislacionit tatimor në atë kohë. Pasi shqyrtuan të gjitha provat në tërësi, dy gjyqtarët e SAC që nuk ishin dakord arritën në përfundimin se nuk kishte arsye për të përmbysur vendimin e Gjykatës së Lartë.

26. 16. Më 29 korrik 2020, vendimi i arsyetuar i Gjykatës së Apelit iu dorëzua aplikantit.

VLERËSIMI I GJYKATËS

SHKELJE E PRETENDUAR E NENIT 8 TË KONVENTËS

27. 17. Aplikanti u shkarkua nga pozicioni i tij si prokuror në një karrierë të nisur, që do të thoshte se ai humbi pozicionin e tij brenda sistemit të drejtësisë dhe të ardhurat e tij me efekt të menjëhershëm. Kjo padyshim pati pasoja të rënda për mirëqenien e tij dhe atë të anëtarëve të familjes së tij, dhe ndikoi në jetën e tij private në një shkallë shumë të konsiderueshme. Prandaj, neni 8 zbatohet (shih *Nikëhasani kundër Shqipërisë*, nr. [58997/18](#), § 86, 13 dhjetor 2022, me referenca të mëtejshme).

28. 18. Gjykata vëren se kjo ankesë nuk është haptazi e pabazuar sipas kuptimit të Nenit 35 § 3 (a) të Konventës ose e papranueshme për ndonjë arsye tjetër. Prandaj, ajo duhet të shpallet e pranueshme.

29. 19. Gjykata konstaton se ka pasur një ndërhyrje në të drejtën e aplikantit për respektimin e jetës së tij private, e cila ishte në përputhje me ligjin dhe në interes të sigurisë kombëtare, sigurisë publike dhe

mbrojtjes së të drejtave dhe lirive të të tjerëve (shih *Xhoxhaj*, i cituar më sipër, §§ 377-78, 384-88 dhe 391-93).

30. 20. Mbetet për t'u shqyrtuar nëse ndërhyrja ishte "e nevojshme në një shoqëri demokratike", veçanërisht nëse ajo i përgjigjej një "nevojë urgjente shoqërore" dhe, në veçanti, nëse ishte proporcionale me qëllimet legjitime të ndjekura dhe nëse arsyet e dhëna nga autoritetet kombëtare për ta justifikuar atë ishin "relevante dhe të mjaftueshme". Parimet e përgjithshme përkatëse janë përmbledhur në *Xhoxhaj* (cituar më sipër, §§ 402-03) dhe *Sevdari kundër Shqipërisë* (nr. [40662/19](#), §§ 83-86, 13 dhjetor 2022).

31. 21. Gjykata ka vendosur tashmë se reforma e sistemit të drejtësisë në Shqipëri, që përfshin verifikimin e jashtëzakonshëm të të gjithë gjyqtarëve dhe prokurorëve në detyrë, iu përgjigj një "nevojë urgjente shoqërore" (shih *Xhoxhaj*, cituar më sipër, § 404).

32. 22. Pas 14 vitesh pune si prokuror, aplikanti, së bashku me gruan e tij, kishin blerë një apartament në Tiranë me sipërfaqe 98 metra katrorë, i cili ishte vendbanimi i familjes dhe pasuria e tyre kryesore. Familja kishte një makinë dhe kursime të moderuara. Të gjitha pasuritë e aplikantit ishin deklaruar.

33. 23. Çështja e vetme për të gjithë periudhën e vlerësimit kishte të bënte me vlerën e shitjes së apartamentit të aplikantit në Korçë (të blerë nëpërmjet privatizimit), të ardhurat e të cilit kishin qenë burimi kryesor i fondeve për blerjen e apartamentit në Tiranë.

34. 24. Gjykata e Apelit për Kontratën (KSA) ndoqi një qasje mjaft formale, duke e trajtuar kontratën e shitjes, e cila nuk e përmendte depozitën e kërkuar, si të vetmen provë të besueshme. Ajo hodhi poshtë deklaratën origjinale të pasurisë së aplikantit të vitit 2003 sipas Aktit të Zbulimit të Pasurive të vitit 2003 (shih *Xhoxhaj*, i cituar më sipër, §§ 201-05), e cila ishte në përputhje me deklaratën e tij të verifikimit. Ajo shpërfilli faktin se sipas ligjit vendas një marrëveshje depozite nuk duhej të ishte me shkrim. Më e rëndësishmja, shumica e Gjykatës së Apelit për Kontratën (KSA) shpërfilli faktin kyç se pretendimi i aplikantit mbështetej nga çmimet e tregut të pasurive të paluajtshme në Korçë në kohën përkatëse, duke mos shpjeguar pse aplikanti do ta kishte shitur apartamentin për një shumë dukshëm më të ulët se vlera e tij e tregut. Shumica hodhi poshtë mundësinë që pagesa e depozitës të ishte lënë jashtë kontratës së shitjes për shkak të mënyrës se si kuptoheshin rregulloret tatimore në atë kohë, pa sqaruar çështjet përkatëse tatimore dhe pa marrë parasysh shumën e vogël të taksës së përfshirë. Thjesht theksoi se aplikanti nuk kishte paraqitur një marrëveshje me shkrim depozite ose një dokument transferimi bankar, dhe vendosi kundër tij sepse ai nuk mund të paraqiste një dokument ligjor që konfirmonte atë që kishte thënë, pavarësisht faktit se transaksioni kishte ndodhur gjatë një periudhe

tranzicioni me informalitet të madh dhe paqëndrueshmëri në ekonominë kombëtare.

35. 25. Prandaj, Gjykata e Shkallës së Parë kishte arritur në përfundimin e saj pothuajse tërësisht në bazë të një prove të vetme dokumentare, pa e peshuar atë me prova të tjera relevante. Konstatimi i Gjykatës së Shkallës së Parë çoi në një vlerësim negativ të komponentit të aseteve, i cili përbënte arsyen e vetme për shkarkimin e aplikantit. Aplikanti përmbushi kriteret e verifikimit për integritetin dhe kompetencën profesionale (shih paragrafët 8 dhe 14 më sipër).

36. 26. Faktet e shqyrtuara nga KSHA kishin ndodhur rreth 20 vjet më parë, para miratimit të Ligjit për Zbulimin e Pasurive të vitit 2003, i cili i paraqiti aplikantit një sfidë të mëtejshme të rëndësishme në rindërtimin e provave dokumentare të kërkuara nga autoritetet kombëtare (*Xhoxhaj* , cituar më sipër, § 399 *in fine*).

37. 27. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata konsideron, në bazë të një vlerësimi të përgjithshëm të rrethanave të veçanta të çështjes, se autoritetet kombëtare nuk arritën të jepnin arsye "relevante dhe të mjaftueshme" për të justifikuar ndërhyrjen në të drejtën e aplikantit për respektimin e jetës së tij private dhe se shkarkimi i aplikantit ishte në disproporcion me qëllimet legjitime të ndjekura nga procesi i verifikimit (krahaso me *Sevdari* , të cituar më sipër, § 96).

38. 28. Prandaj, ka pasur shkelje të Nenit 8 të Konventës.

ZBATIMI I NENEVE 41 DHE 46 TË KONVENTËS

39. 29. Aplikanti kërkoi si kompensim për dëmin financiar një shumë që korrespondonte me humbjen e pagës së tij si prokuror gjatë periudhës nga shkarkimi deri në rikthimin në detyrë, përkatësisht pagën e tij bruto mujore prej 314,500 lekësh. Në datën e paraqitjes së kërkesave të tij në Gjykatë, kërkesa arrinte në 22,015,000 lekësh. Në rast se nuk do të rikthehej në detyrë, ai kishte kërkuar një shumë që korrespondonte me pagën që do të kishte fituar deri në moshën e daljes në pension dhe një shumë që korrespondonte me pensionin e tij të daljes në pension në bazë të një jetëgjatësie mesatare. Ai pretendoi më tej se kjo shumë duhej të rregullohej për inflacionin dhe se duhej të shtoheshin interesat dhe taksat. Aplikanti kërkoi gjithashtu një shumë që e la në diskrecionin e Gjykatës në lidhje me dëmin jomaterial dhe 1,000,000 lekësh në lidhje me shpenzimet ligjore të bëra para Gjykatës.

40. 30. Qeveria i kundërshtoi pretendimet.

41. 31. Gjykata vëren se kërkuesi nuk e ka vërtetuar dëmin material të pretenduar duke paraqitur provat përkatëse dokumentare; prandaj e hedh poshtë këtë pretendim.

42. 32. Gjykata i jep aplikantit 6,000 euro për dëmshpërblim jomaterial, plus çdo taksë që mund të jetë e pagueshme.

43. 33. Duke pasur parasysh dokumentet në zotërim të saj, Gjykata e konsideron të arsyeshme të caktojë 5,000 euro për të mbuluar shpenzimet e procedurës para Gjykatës, plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet aplikantit.

44. 34. Aplikanti gjithashtu deklaroi se Shteti i paditur duhet të urdhërohet të sigurojë rikthimin e tij në detyrë si prokuror ose, në mënyrë alternative, të rihapë procedurat e brendshme.

45. 35. Qeveria nuk ishte dakord.

46. 36. Gjykata ka gjetur shkelje të Nenit 8 sepse shkarkimi i aplikantit nuk u tregua proporcional me qëllimet legjitime të ndjekura. Në një kontekst të ngjashëm, Gjykata ka treguar se rihapja e procedurave të verifikimit do të ishte e përshtatshme (shih *Sevdari*, cituar më sipër, §§ 144-45, dhe Rezolutën CM/ResDH(2024)212). Të dy organet e verifikimit kanë përfunduar tashmë mandatet e tyre përkatëse. Neni 179/b § 8 i Kushtetutës së Shqipërisë rregullon trajtimin e procedurave që mbeten pezull ose janë të pazgjidhura pas përfundimit të këtyre mandateve. Nëse aplikanti e kërkon këtë, do të ishte e përshtatshme të rihapen procedurat e verifikimit dhe të rishqyrtohet çështja në përputhje me kërkesat e Nenit 8, siç përcaktohet në këtë vendim.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, NJËZËRISHT,

1. *E shpall* të pranueshme ankesën në lidhje me shkarkimin e aplikantit;
2. *Vendos* se ka pasur shkelje të Nenit 8 të Konventës;
3. *Mban*
 - a. që Shteti i paditur duhet t'i paguajë aplikantit, brenda tre muajve, shumat e mëposhtme, të cilat do të konvertohen në monedhën e Shtetit të paditur me kursin e zbatueshëm në datën e pagesës:
 - i. 6,000 euro (gjashtë mijë euro), plus çdo taksë që mund të ngarkohet, në lidhje me dëmin jomaterial;
 - ii. 5,000 euro (pesë mijë euro), plus çdo taksë që mund t'i ngarkohet aplikantit, në lidhje me kostot dhe shpenzimet;
 - b. që nga skadimi i tremujorit të lartpërmendur deri në shlyerje, interesi i thjeshtë do të paguhet mbi

shumat e mësipërme me një normë të barabartë me normën marxhinale të huadhënies së Bankës Qendrore Evropiane gjatë periudhës së mospagesës plus tre pikë përqindjeje;

4. *Rrëzon* pjesën tjetër të kërkesës së aplikantit për shpërblim të drejtë.

Përgatitur në anglisht dhe njoftuar me shkrim më 6 tetor 2026, në përputhje me Rregullin 77 §§ 2 dhe 3 të Rregullores së Gjykatës.

Olga Chernishova Diana Kovaçeva
Zëvendës Regjistrues President